ústavu státnímu, v jehož úředním obvodu onen odborník sídlí (§ 18 odst. 2 cit. nař.).

IV. Nález podaný zvláštním místem zkoumacím nebo státně zřízeným potravním analytikem o tom, zda určitá potravina nebo požívatina jest zdraví škodliva, má býti v pochybných případech přezkoumán od příslušného státního zkoumacího ústavu (§ 20 cit. nař. ze dne 13. října r. 1897 č. 240 ř. z.).

Zkouška advokátní viz Kandidáti advokacie.

Zkouška notářská viz Notářství.

Zkouška soudcovská.

Způsobilosti k úřadu soudcovskému nabývá se absolvováním předepsaných studií právnických, úspěšným vykonáním předepsaných zkoušek theoretických a složením zkoušky soudcovské, kterou nahražuje též zkouška advokátní. Před připuštěním ke zkoušce soudcovské předcházeti má tříletá služba přípravná, kterou zevrubně upravuje nař. min. spr. ze dne 15. srpna 1897 č. 192 ř. z. (§ 4 zákona o organisaci soudní ze dne 27. listopadu 1896 č. 217 ř. z.). Úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské poskytlo cís. nař. ze dne 11. července 1898 č. 125 ř. z., stanovíc: Pokud se jeví potřeba, by v čas byl odstraněn v jednotlivých obvodech nedostatek soudcovských úřadníků k vykonávání soudcovského úřadu schopných, jest ministr práv zmocněn, připustiti ku zkoušce soudcovské

1. auskultanty a právní praktikanty, kteří soudní praxi nastoupili před 1. lednem 1898 po dokonání soudní praxe jednoho a půl roku;

2. auskultanty a právní praktikanty, kteří v roce 1898 nebo v některém z obou následujících let vstoupí do přípravné služby soudcovské, po dokonání dvouleté přípravné služby, která se má konati u soudu neb státního zastupitelstva. Zkouška soudcovská vztahuje se ke všem odvětvím zákonodářství civilního a trestního. Normy vydané v oboru práva státního, finančního a správního, jež jsou pro soudcovské právní nálezy důležité a k nimž třeba proto při zkoušce soudcovské přihlížeti, budou stanoveny nařízením. Zkouška soudcovská budiž jak písemně — domácí prací z vědy právní a klausurními pracemi obsahu civilně a trestně právního — tak ústně konána a mají touto zkouškou býti vyzkoumány nejen vědomosti, jichž je třeba ke službě u civilních a trestních soudů všech stolic a potřebný praktický výcvik pracovní, nýbrž především též schopnosť kandidátova k obratnému a správnému posouzení a rozhodování případů civilních a trestních.

Osobám v přípravné službě postaveným může k vypracování jich prací domácích na přiměřenou dobu býti povoleno, by byly přiděleny k soudu, v jehož sídle jsou dostatečné literární prostředky pomocné. Při odevzdávání práce budiž připojen seznam upotřebených spisů a zároveň písemné ujištění, že domácí práce byla zhotovena bez cizí pomoci a že nebylo při ní užito jiných spisů než uvedených. Předmět práce domácí budiž zvolen přihlížejíc co možná k právním otázkám, o nichž bylo jednáno ve cvičeních, jež konají se u sborových soudů v čase od 1. října až do konce května týdně po 2 hodiny a jež zevrubně jsou upravena §§ 31 až 35 nař. ministra práv ze dne 15. srpna 1897 č. 192 ř. z. (§§ 12 a 10 org. zákona).

Zkoušky soudcovské buďtež konány v sídle vrchního zemského soudu. K jich výkonu budiž od ministerstva práv a každého vrchního zemského soudu zřízena zvláštní komise zkušební, do které povoláni buďte předseda a místopředseda vrchního soudu zemského a mimo ně přiměřený počet zkušebních komisařů. Za zkušební komisaře budte ustanoveni úředníci soudcovští a státního zastupitelství neb jiní pro určité zkušební odbory zvláště způsobilí úředníci státní k soudcovské službě patřící a advokáti a je-li v sídle toho kterého vrchního zemského soudu universita, též profesoři universitní. Mimo to může ministr práv, nehledě k jich bydlišti též jiné způsobilé osoby (zejména členy nejvyššího soudního dvoru, generální prokuratury, úředníky ministerstva spravedlnosti) jmenovati členy jedné neb několika zkušebních komisí a je vysílati k jednotlivým zkouškám.

Ústní zkouška soudcovská koná se před pěti členy komise zkušební. Předseda a jeden člen musí býti vzati ze soudcovských úředníků za zkušební komisaře zřízených, jeden člen z advokátů zkušebními komisaři jmenovaných.

Podrobnější předpisy o tom, jak mají býti soudcovské zkoušky konány a upraveny, jakož i jednací řád komisí zkušebních vydány budou ministrem spravedlnosti způsobem nařizovacím.

Kandidáti, kteří při soudcovské zkoušce byli prohlášeni za neschopné, mohou zkoušku jednou opakovati. Auskultanty pak, kteří by zkoušky soudcovské nevykonali v jednom roce po skončení služby přípravné neb, kteří by při opětovné zkoušce nebyli shledáni schopnými, může ministr práv k návrhu předsedy vrchního soudu zemského propustiti ze služby (§§ 13 a 14 zákona o organisaci soudní ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z.).

Právní praktikanti a auskultanti, kteří byli připuštěni k soudcovské zkoušce na základě zkrácené služby přípravné ve smyslu § 1 č. 2 shora cit. císařského nařízení ze dne 11. července 1898 č. 125 ř. z., mohou složiti zkoušku soudcovskou dle předpisů císařského nařízení ze dne 10. října 1854 č. 262 ř. z. (§ 1 posl. odst. cit. cís. nař. z 11. července 1898.).

Zkouška výrobní (v důchodkovém řízení trestním).

I. Pojem.

Zkouškou výrobní rozumíme pokus vykonaný za dozoru úředního, zda živnostník, který udává, že zboží zhotovil, má způsobilosť k tomu potřebnou, aneb zda živnostenská řízení, nástroje neb zařízení, jichž prý při výrobě užil, jsou způsobilými vyrobiti stejné zboží, jež je předmětem prohlídky. Původ zboží nelze dokázati zkouškou výrobní. Mohou ji však užiti úřady povolané k vyšetřování a rozhodování o přestupcích důchodkových, k žádosti toho, jenž má vykázati původ zboží, co pomocného prostředku k objasnění věci neb dobrozdání znalci podaného. Zkouška výrobní budiž nařízena, když znalci potvrzují jednu neb více okolností ve příčině jednotlivých vlastností věci neb ve příčině výroby neb označení zboží (§§ 744, 745 tr. z. důch.), a když ten, kdo je výkazem povinen, se nabídne prokázati zkouškou výrobní nesprávnosť mínění znalci proneseného.

II. Výkon zkoušky výrobní.

1. Výrobní zkoušky zúčastní se úřad řádně složený a dva nepředpojatí znalci. Dobu, po kterou zmíněné osoby mají býti zkoušce výrobní přítomny